

Karla Black

Alexandria, Escòcia 1972

D'esquerra a dreta:

El contingut s'utilitza

El contenido se utiliza

Content Is Used

2014

Escuma de poliuretà, cartró i pintura

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit particular

Incorporació 2017

Karla Black crea escultures d'un gran lirisme que, influïdes pel feminisme i la psicoanàlisi, assumeixen la influència de l'expressionisme abstracte, el land art, la performance i tendències formalistes amb l'objectiu d'explorar la condició física de la matèria. Black incorpora tot tipus de materials a les seves peces. Així, a mig camí entre la pintura, la instal·lació i la performance, les seves obres poden ser realitzades amb materials habituals en l'art, com guix, vidre o polietilè, i d'altres propis de la nostra quotidianitat com ara cosmètics, sabó, pols, paper o vaselina. Situats entre la forma i l'antiforma, els seus objectes són testimoni d'una experiència del món tan delicada com visceral.

Totalment autoritzat

Totalmente autorizado

Thoroughly Authorised

2014

Materials diversos

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit particular

Incorporació 2017

Karla Black crea esculturas de un gran lirismo que, influenciadas por el feminismo y el psicoanálisis, asumen la influencia del expresionismo abstracto, el land art, la performance y tendencias formalistas con el objetivo de explorar la condición física de la materia. Black incorpora todo tipo de materiales a sus piezas. Así, a medio camino entre la pintura, la instalación y la performance, sus obras pueden estar realizadas con materiales habituales en el arte, como yeso, vidrio o polietileno, y con otros propios de nuestra cotidianidad como cosméticos, jabón, polvo, papel o vaselina. Situados entre la forma y la antiforma, sus objetos son testimonios de una experiencia del mundo tan delicada como visceral.

Deute de partícules

Deuda de partículas

Particle Debt

2014

Materials diversos

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit particular

Incorporació 2017

Karla Black creates sculptures of great lyricism that, influenced by feminism and psychoanalysis, take their cues from Abstract Expressionism, Land art, performance and formalist tendencies with the aim of exploring the physical condition of matter. Black incorporates all kinds of materials in her pieces. Halfway between painting, installation and performance, her works can be made with materials common to art, such as plaster, glass and polyethylene, and others taken from everyday life, such as cosmetics, soap, dust, paper and Vaseline. Situated between form and anti-form, her objects reflect an experience of the world that is both delicate and visceral.

Jordi Colomer

Barcelona, Espanya 1962

Frase (La torre de vigilància)

Frase (La torre de vigilancia)

Phrase (The Watchtower)

Frase (Der Wachturm)

1991

Materials diversos

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit Peter Meeker

Incorporació 1998

Des de les seves primeres obres, als anys noranta, Jordi Colomer es relaciona amb l'escultura com un lloc de trobada entre l'escenografia, l'escriptura, l'arquitectura i la representació. *Frase (Der Wachturm)* és una sentència disposada a la paret en què els elements fonètics han estat substituïts per volums realitzats amb diferents materials que remeten a una determinada manualitat. L'obra apel·la a la idea de lectura, que transcorre habitualment en una superfície o en un espai pla, i que aquí adquireix una tercera dimensió. En aquesta frase convertida en talaia o mirador, Colomer proposa llegir els objectes com a unitats de llenguatge, constituint d'aquesta manera un nou alfabet a partir del volum.

Desde sus primeras obras, en los años noventa, Jordi Colomer se relaciona con la escultura como un lugar de encuentro entre la escenografía, la escritura, la arquitectura y la representación. *Frase (Der Wachturm)* es una sentencia dispuesta en la pared en la que los elementos fonéticos han sido substituidos por volúmenes realizados con diferentes materiales que remiten a una determinada manualidad. La obra apela a la idea de lectura, que habitualmente transcurre en una superficie o en un espacio plano, y que aquí adquiere una tercera dimensión. En esta frase convertida en atalaya o mirador, Colomer propone leer los objetos como unidades de lenguaje, constituyendo así un nuevo alfabeto a partir del volumen.

Since his early works in the nineties, Jordi Colomer has treated sculpture as a meeting point between scenography, writing, architecture and representation. *Frase (Der Wachturm)* is a sentence on the wall in which the phonetic elements have been substituted by volumes made from different materials relating to particular handicrafts. The work appeals to the act of reading, normally done over a flat surface or space, but which here acquires a third dimension. With this sentence, now turned into a watchtower, Colomer asks us to read the objects as units of language, thus creating a new alphabet based on volume.

Sigalit Landau

Jerusalem, Israel 1969

D'alçada major a menor:

Nir

2014

Canonades metàl·liques i comptadors d'aigua
Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a
Gas Natural Fenosa
Incorporació 2015

Sigalit Landau evoca amb aquestes obres les ciutats d'Israel, el seu lloc de naixement, on els sistemes de distribució d'aigua estan superposats a les façanes dels edificis, de manera que mostren el consum de cada llar, racionalitzat per les autoritats. D'aquesta manera, com si es tractessin de venes o intestins, s'ofereix a la ciutat un aspecte que pertany al domini de la intimitat. La instal·lació remet a zones del desert d'Israel, on un immens sistema de canalització estén les seves canonades per la superfície del paisatge transportant l'aigua procedent dels aqüífers subterranis. La idea d'irrigació conté també una al·lusió al cos humà i el seu sistema circulatori.

Ángel

2014

Canonades metàl·liques i comptadors d'aigua
Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a
Gas Natural Fenosa
Incorporació 2015

Sigalit Landau evoca con estas obras las ciudades de Israel, su lugar de nacimiento, donde los sistemas de distribución de agua están superpuestos a las fachadas de los edificios mostrando el consumo de cada hogar, racionalizado por las autoridades. De ese modo, como si de venas o intestinos se tratase, se ofrece a la ciudad algo que pertenece al dominio de la intimidad. La instalación remite asimismo a zonas del desierto de Israel, donde un inmenso sistema de canalización extiende sus tuberías por la superficie del paisaje transportando el agua procedente de los acuíferos subterráneos. La idea de irrigación contiene también una alusión al cuerpo humano y su sistema circulatorio.

Yotam

2014

Canonades metàl·liques i comptadors d'aigua
Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a
Gas Natural Fenosa
Incorporació 2015

In these works, Sigalit Landau evokes the cities of Israel, her birthplace, where the water supply systems are mounted on the façades of buildings, displaying the consumption of each home to be monitored by the authorities. Appearing as veins or intestines, the domain of the city achieves a kind of intimacy. The installation also refers to areas of the Israeli desert, where an immense canalisation system extends its pipelines across the landscape, transporting water from underground aquifers. The idea of irrigation also refers to the human body and its circulatory system.

Rita McBride

Des Moines, Iowa, Estats Units 1960

D'esquerra a dreta:

Rampes d'aparcament (sud)

Rampas de aparcamiento (sur)

Parking Ramps (South)

2000

Alumini

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Donació Brenda R. Potter
Incorporació 2015

Rita McBride realitza escultures postminimalistes properes al disseny industrial i l'arquitectura moderna. Interessada per les situacions performàtiques que es deriven d'objectes i elements urbans, els incorpora alterant-ne les dimensions, colors i materials. Introduint-los als espais artificials del museu, queden imbuïts d'una nova condició artística. A *Servants and Slaves (Domestic)*, els espais i elements que estan al servei de la ciutat (canonades, cuines, garatges...) ens recorden el paper que ha tingut la lluita de classes a la industrialització. I a *White Elephant (Wall)*, converteix un dels elements de l'aire condicionat, habitualment situat als terrats de la ciutat, en un objecte lluminós i impol·lut. El seu títol remet a l'expressió anglesa utilitzada quan un objecte és inútil o una causa perduda.

Elefant blanc (paret)

Elefante blanco (pared)

White Elephant (Wall)

2003

Coure i acer

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Donació Brenda R. Potter
Incorporació 2015

Rita McBride realiza esculturas posminimalistas cercanas al diseño industrial y la arquitectura moderna. Interessada por las situaciones performáticas que se derivan de objetos y elementos urbanos, los incorpora alterando sus dimensiones, colores y materiales. Introduciéndolos en los espacios artificiales del museo, quedan imbuidos de una nueva condición artística. En *Servants and Slaves (Domestic)*, los espacios y elementos que están al servicio de la ciudad (cañerías, cocinas, garajes...) nos recuerdan el papel que ha tenido la lucha de clases en la industrialización. Y en *White Elephant (Wall)*, convierte uno de los elementos del aire acondicionado, habitualmente situado en los tejados de la ciudad, en un objeto luminoso e impoluto. Su título remite a una expresión inglesa usada cuando un objeto es inútil o una causa es perdida.

Servents i esclaus (domèstics)

Sirvientes y esclavos (domésticos)

Servants and Slaves (Domestic)

2003

Alpaca i alumini

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Donació Brenda R. Potter
Incorporació 2015

Rita McBride produce post-Minimalist sculptures close to industrial design and modern architecture. Interested in the performatic situations derived from urban objects and elements, she incorporates them by altering their dimensions, colours and materials. By introducing them into the museum's artificial spaces, they are imbued with a new artistic condition. In *Servants and Slaves (Domestic)*, spaces and elements at the service of the city (pipes, kitchens, garages) remind us of the role of the class, race and gender struggle in industrialisation. And in *White Elephant (Wall)*, McBride turns an air conditioning unit, usually located on the roofs of the city, into a luminous and unpolluted object. Its title references the English expression meaning a lost cause or useless object.

Charlotte Posenenske

Wiesbaden, Alemanya 1930 - Frankfurt, Alemanya 1985

D'esquerra a dreta:

Tubs quadrats. Sèrie D
Tubos cuadrados. Serie D
Square Tubes. Series D

1967 (2010)

Reconstrucció. Acer
Col·lecció MACBA. Fundació MACBA
Incorporació 2015

Charlotte Posenenske va ser una de les artistes europees que va assumir els principis del minimalisme americà, al qual va incorporar una dimensió social i performàtica. Les seves escultures parteixen de la fabricació industrial i tracten de diluir el concepte d'autoria. Realitzades entre el 1967 i el 1968, van ser instal·lades en espais públics com aeroports, estacions, mercats o fàbriques. En tots els casos, l'artista va compartir la seva autoria amb els equips de fabricació i de muntatge de les peces, que van decidir la seva ubicació i modularitat. El realisme de la forma, la producció col·lectiva, la fi del subjecte i la crítica a la institució suposen la transposició objectual dels principis del moviment social generat entorn del Maig del 1968, que Posenenske va assumir plenament i que va condensar en el seu *Manifesto* de 1968. Després de deu anys de producció artística i convençuda que l'art no podria transformar el món, va decidir abandonar-lo per dedicar-se a l'activisme i a la sociologia.

Tubs quadrats. Sèrie D
Tubos cuadrados. Serie D
Square Tubes. Series D

1967 (2010)

Reconstrucció. Acer
Col·lecció MACBA. Fundació MACBA
Incorporació 2015

Charlotte Posenenske fue una de las pocas artistas europeas que asumió los principios del minimalismo americano, al que incorporó una dimensión social y performática. Sus esculturas parten de la fabricación industrial y tratan de diluir el concepto de autoría. Realizadas entre 1967 y 1968, fueron instaladas en espacios públicos como aeropuertos, estaciones, un banco, mercados o fábricas. En todos los casos, la artista compartió su autoría con los equipos de fabricación y de montaje de las piezas, que decidieron su ubicación y modularidad. El realismo de la forma, la producción colectiva, el fin del sujeto y la crítica a la institución suponen la trasposición objectual de los principios del movimiento social generado en torno al Mayo del 1968, que Posenenske asumió plenamente y que condensó en su *Manifesto* de 1968. Tras diez años de producción artística y convencida de que el arte no podría transformar el mundo, decidió abandonarlo para dedicarse al activismo y a la sociología.

Charlotte Posenenske was one of the few European artists to assume the principles of American Minimalism, to which she added a social and performative dimension. Her sculptures are based on industrial manufacture and try to dilute the concept of authorship. Made between 1967 and 1968, they were installed in public spaces such as airports, stations, a bank, markets and factories. In each case, the artist shared authorship with the production and assembly teams of the pieces, which decided the location and modularity. The realism of the form, collective production, the end of the subject and the critique of the institution reflect a direct transposition of the social principles generated by the movements around May '68, which Posenenske fully embraced and condensed in her *Manifesto* of 1968. After ten years of artistic production, and convinced that art could not transform the world, she stopped being an artist to engage in activism and sociology.